

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové, v právní věci navrhovatele: **M. N.-B.**, proti odpůrci: **Obec Z.**, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - územního plánu obce Z. schváleného usnesením zastupitelstva obce Z. dne 29. 12. 2006,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se svým návrhu doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 3. 2007 domáhal zrušení územního plánu obce Z., který schválilo zastupitelstvo této obce dne 29. 12. 2006. Navrhovatel zejména namítal, že v rámci shora označeného schváleného územního plánu bylo mimo jiné rozhodnuto o funkčním využití pozemků v jeho vlastnictví, a to způsobem, který je v rozporu s procesním postupem stanoveným zákonem. Jak navrhovatel dále uvádí, je územní plán obce podle stávající judikatury Nejvyššího správního soudu opatřením obecné povahy, k jehož přezkumu je dle § 101c zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), příslušný Nejvyšší správní soud. Navrhovatel je tak osobou, která byla uvedeným územním plánem (opatřením obecné povahy) zkrácena na svých právech ve smyslu ustanovení § 101a s. ř. s. Svůj návrh odůvodnil navrhovatel dále i tím, že odpůrce si pro vydání územního plánu neopatrnil všechna potřebná stanoviska dotčených orgánů státní správy. Poznamenal dále, že schválení předmětného územního plánu proběhlo v rozporu s Jednacím řádem obecního zastupitelstva obce Z., přičemž samotný způsob schvalování územního plánu byl také v rozporu s ustanovením § 31 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a závěrečná verze tohoto plánu se konečně ani neshoduje s verzí územního plánu posuzovanou nadřízeným orgánem územního plánování (Krajský úřad Středočeského kraje). Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tak navrhovatel závěrem konstatoval, že se cítí poškozen na svých právech zejména tím, že pozemek, jenž vlastní, byl zařazen do rekreační zóny, a proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud předmětný územní plán obce Z. zrušil.

Nejvyšší správní soud musel v projednávané věci nejprve uvážit, zda je k jejímu věcnému projednání a rozhodnutí příslušný a má k němu pravomoc. V tomto ohledu je třeba nejdříve dát za pravdu navrhovateli v tom smyslu, že první senát Nejvyššího správního soudu skutečně ve svém rozhodnutí ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006 - 74

(č. 968/2006 Sb. NSS), mimo jiné vyslovil, že schválení či změna územně plánovací dokumentace podle stavebního zákona (č. 50/1976 Sb.) je opatřením obecné povahy, k jehož přezkumu je v rozsahu stanoveném v § 101a a násl. s. ř. s. oprávněn Nejvyšší správní soud. K tomu je ale třeba dodat, že s uvedeným právním názorem nesouhlasil třetí senát zdejšího soudu, který sporný právní problém [tedy zda je Nejvyšší správní soud oprávněn přezkoumávat schválení či změny územně plánovací dokumentace podle stavebního zákona (č. 50/1976 Sb.)] předložil rozšířenému senátu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu pak výše uvedený právní názor prvního senátu postupem podle § 17 s. ř. s. překonal a mimo jiné konstatoval, že „opatření obecné povahy mohou správní orgány vydávat jen v těch případech, kdy jim to zvláštní zákon ukládá, a to v rozsahu a za podmínek tam uvedených. Pomocí argumentu ‘á contrario’ lze pak dovodit, že pokud jim to zvláštní zákon výslovně neukládá, nemohou samy podle vlastního uvážení určitá opatření podřizovat režimu ustanovení § 171 a násl. nového správního řádu... Pravomoc a kompetence Nejvyššího správního soudu k přezkumu dle ustanovení § 4 odst. 2 písm. c) s. ř. s. a § 101a a násl. s. ř. s. je pak dána jen v těch případech, kdy správní orgán vydal opatření obecné povahy na základě zmocnění uvedeného ve zvláštním zákoně nebo tehdy, pokud svůj akt takto označil, ačkoliv k jeho vydání výslovně zmocněn nebyl ...“ [usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2007, č. j. 3 Ao 1/2007 - 44 (www.nssoud.cz)]. Jinak řečeno, územní plán schválený usnesením zastupitelstva v roce 2006 není podle tohoto rozhodnutí rozšířeného senátu opatřením obecné povahy, a není zde tedy ani dána pravomoc Nejvyššího správního soudu podle § 4 odst. 2 písm. c) s. ř. s. k jeho přezkumu v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. Nedostatek pravomoci soudu je svojí povahou neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení a soud proto návrh na zrušení opatření obecné povahy podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Ve zmíněném usnesení rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vycházel ze shodného právního stavu a srovnatelného skutkového stavu jako v nyní projednávané věci, tedy ze situace, kdy územní plán obce byl schválen sice již za účinnosti nového správního řádu (č. 500/2004 Sb.), ale ještě před tím, než nabyl účinnosti „nový“ stavební zákon (č. 183/2006). Za těchto okolností neměl Nejvyšší správní soud důvod ani v projednávané věci odchýlit se od shora citovaného právního názoru rozšířeného senátu, a proto byl i tento návrh na zrušení územního plánu obce Z. schváleného usnesením zastupitelstva obce Z. dne 29. 12. 2006 odmítnut.

Rozhodnutí o nákladech řízení odpovídá ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého byla-li žaloba (v daném případě návrh) odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Podle § 101d odst. 5 s. ř. s. nemá navíc žádný z účastníků řízení ve věci návrhu na soudní přezkum opatření obecné povahy právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2007

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu